

saavel den geistlige som den verdslige Stifts-
 vrigghed rejste til Grønland og undersøgte Til-
 standen der. Vi have imidlertid ikke af den
 ærede Minister faaet den i mine Dine vigtigste
 Oplysning, nemlig om, hvorvidt den grønlandske
 Handel er fuldkommen enig i denne Sendelse,
 om den fuldkommen billiget dette Skridt, og
 vi kunne efter min Mening ikke lade os bero-
 lige ved de Forsikringer, den ærede Minister
 har givet om Geistlighedens Stilling til den
 verdslige Magt i Grønland; thi der foreligger
 for os Beviser — forsaavidt man kan falde
 det Beviser, som man erfarer af trykte Med-
 delelser og Bøget — for, at netop det Mod-
 satte er Tilfældet. Naar den ærede Minister
 siger, at vi ere paa et godt Spor med Hensyn
 til Missionsvæsenet i Grønland, at Missionen
 albrig har stræbt at samle Befolkningen om-
 kring sig, men tværtimod har fulgt den, saa skal
 jeg henviser til Dr. Mindes Skrift saavel som til
 flere andre Skrifter; jeg har gennemseet flere
 af dem, og de ere alle eenstemmigen enige i,
 at Missionsvæsenet paa en høist uheldig Maade
 har samlet Befolkningen paa Missionsstederne,
 hvoraf flere netop ere de fletteste Fangesteder
 og høist ubensigtsmæssige for den Bedrift, hvoraf
 den grønlandske Befolkning lever. Efter Alt, hvad
 der foreligger, troer jeg, det er utvivlsomt, at
 dette har været Tilfældet, men derimod ikke, at
 Missionen har fulgt Befolkningen. Jeg skal
 gjøre opmærksom paa, at det endvidere tydeligt
 fremgaaer af disse Skrifter, at netop de mindst
 missionerede Steder bestinde sig bedst, og dersom
 dette er Tilfældet, hvad jeg troer, de ærede
 Medlemmer let ville kunne overbevise sig om,
 medmindre den høitærede Minister har Med-
 delelser, der kunne slaae dem af Marken, som
 jeg har seet, saa troer jeg, at det Spor, der er
 fulgt, ikke er rigtigt. Den ærede Minister har
 sagt, at der ikke er Spørgsmaal om at gribe
 ind i den grønlandske Handelsregjerings Ret-
 tigheder, men dette vil dog meget vanskeligt
 kunne undgaaes i Fremtiden, ligesaavel som det
 tidligere har været vanskeligt at undgaae det.
 Det ophyses ogsaa af de Skrifter, jeg har seet,
 at naar der har været Spørgsmaal om i Grøn-
 land at gennemføre en eller anden vigtig Re-
 form, saa har den altid mødt den meest afgjorte
 Modstand hos Geistligheden, og der synes altsaa

ikke at være noget Sambrægtighedsforhold til-
 stede mellem denne og Hændelen eller den
 egentlige Regjering, men at dette maa være
 skadeligt, troer jeg ethvert Medlem vil ind-
 rømme. Der er anført af den høitagtede Mi-
 nister, at den grønlandske Handel med stor
 Nidfærhed værges sig imod noget hierarkisk
 Indgreb i dens Rettigheder og i dens Besty-
 relse, men det synes dog ikke, at den har været
 ganske heldig heri; den ærede Minister gjorde
 selv opmærksom paa en Tvist, der er tilstede,
 idet nemlig Regjeringen i Grønland modsætter
 sig, at dens Undergivne indgaae Giftermaal
 uden særlig Tilladelse, hvorimod det geistlige
 Regimente ønsker at befordre Giftermaal, og
 deri troer jeg, det har Ret. Er der imidlertid
 Konflikter tilstede, hvorledes skal de da kunne
 hilægges eller paa nogen Maade faae en anden
 Skikkelse, forbi man sender en Mand berop,
 som er ukjendt i Sproget og ukjendt med Skikke
 og Sæder i Grønland? Man skal dog syn-
 nes, at Indenrigsministeren og Kirke- og Un-
 derviisningsministeren maatte kunne afgjøre
 Sligt herhjemme, istedetfor at overlade det til
 en mere eller mindre fremdelig — jeg er bange
 for en noget fjendtlig — Forhandling mellem
 den hierarkiske og verdslige Regjering i Grøn-
 land. Der er i alle de Meddelelser fra Grøn-
 land, jeg har seet, saa mangfoldige Tegn paa,
 at Missionsvæsenet i mange Henseender virker
 skadeligt, at jeg ikke troer, det vil være muligt
 at raade Bod derpaa ved nogen Sendelse her-
 fra af den Art, som den ærede Minister fore-
 slaer. Den høitærede Minister har udtalt, at
 det er vanskeligt at faae theologiske Kandidater
 til at gaae til Grønland; men jeg maa oprig-
 tig tilstaae, at det staaer for mig, som om det
 ikke er nødvendigt, at en Mand for at være
 istand til i Grønland at udøve en gavnlig
 Virksomhed i religiøs Henseende skal kunne
 den Smule Hebraisk, Græsk eller Latin, som
 forlanges af Theologer. Jeg veed ikke, hvorvidt
 Præsten Fleischer, som jeg har seet nævne, var
 en god theologisk Kandidat, men han synes at
 have været en fortræffelig Præst, og han var
 en udmærket Fanger; han levede blandt Grøn-
 lænderne i mange Aar og forstod deres Sprog
 saa fuldstændigt, at han skrev Bøger for Grøn-
 lænderne, som de med stor Begjærighed læste.